

19. ЗАРУБІЖНИЙ ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД ПОЄДНАННЯ ЦЕНТРАЛІЗОВАНОГО І РЕГІОНАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ І ФУНКЦІОНУВАННЯ РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Сапеляк В.М. - студент 3 курсу

(Тернопільська академія народного господарства)

Науковий керівник: к.е.н., проф. Мельник А.Ф.

Розпад Союзу РСР проходив одночасно з посиленням уваги до регіонального управління економікою і соціальним процесом, підвищенням його ролі в системі державної влади та керування. З отриманням Україною незалежності, вона не відмовилася від впровадження регіональної політики. Базовим для цієї політики є розмежування функцій державної влади, поєднання розумного рівня централізації влади і належної самостійності територій.

В умовах наростання кризи молодого українського суспільства сьогодення система органів державної влади через її слабкість потребує вжити необхідних заходів щодо зміцнення. Це неможливо без подетального аналізу досвіду самоуправління територій в країнах з ринковою економікою. В цих країнах можна розрізнити три варіанти управління: унітарний тип, з делегуванням окремих функцій регіонам; пропорційний розподіл функцій між загальнодержавними та регіональними органами управління; переважання ролі місцевого управління в реалізації економічної політики. Так, світова практика формування муніципального самоврядування ґрунтується на трьох основних теоріях місцевого самоврядування: теорія "природних прав общини"; "державної теорії місцевого самоврядування"; "теорії громадського або господарського самоврядування".

Політика Президента України з питання розширення прав регіонів буде спрямована на забезпечення істотно підвищення як функціональних повноважень, так і відповідальності обласних виконавчих структур економіки регіонів. Це слід робити шляхом комплексного розв'язання правових, соціально-економічних та організаційних проблем. Зміни в співвідношенні на користь регіонального управління повинні знайти відображення в законодавстві України.